

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: K. H.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 10. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 15. 7. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek uvedených v § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť žalobkyně podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) nebyla invalidní. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podala námitky, neboť měla za to, že naplňuje podmínky pro přiznání invalidity. Žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

rozhodnutím ze dne 22. 10. 2024, č. j. X(dále jen „napadené rozhodnutí“), námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), domáhala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně v žalobě namítala, že nesouhlasí s posudkem o invaliditě ze dne 25. 9. 2024, neboť posudkový lékař nesprávně posoudil její zdravotní stav, nesprávně ho zařadil do položky přílohy vyhlášky a nezvýšil míru poklesu dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) z důvodu dalších onemocnění. Míra poklesu pracovní schopnosti byla určena nesprávně. K tomu uvedla, že se její zdravotní stav zhoršuje, má značně sníženou úroveň sociálního fungování a výkon některých denních aktivit ji značně omezuje. Je velmi často unavená, vyčerpaná a zapomíná. Vše je pro ni fyzicky i psychicky náročné. Má velké bolesti páteře, horních a dolních končetin, musí užívat léky proti bolesti, na tlak, srdce a v rámci psychiatrické léčby. Onemocnění jí znemožňuje najít si zaměstnání. Je přesvědčena, že se v jejím případě jedná o středně těžké postižení, nikoliv o lehké postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti by tak měla být zvýšena o 10 %. Požádala o nové posouzení zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí je nesprávné a nedostatečně odůvodněné. Žalovaná nevyhodnotila, zda posudek splňuje zákonné požadavky, nevypořádala se s odlišným posouzením zdravotního stavu a rozhodla tak na základě neúplného, nepřesvědčivého a nedostatečně odůvodněného posudku.
5. Měla za to, že její zdravotní stav odpovídá minimálně horní hranici položky 5c, kapitoly V. vyhlášky o posuzování invalidity

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná se ve vyjádření nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Uvedla, že neshledala proběhlé řízení za nesprávné, posudkové řízení za neobjektivní a nebylo zjištěno žádné pochybení při vyhotovení podkladového posudku. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Podkladový posudek má všechny náležitosti vyžadované vyhláškou a splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

7. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
8. Dne 23. 5. 2024 žalobkyně podala žádost o invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

9. Lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) posoudil zdravotní stav žalobkyně a vydal posudek ze dne 11. 7. 2024 se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly V., položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určil lékař organický psychosyndrom. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil procentní hodnotu o 10 %, celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobkyně stanovil na 30 %.
10. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně zamítla.
11. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila dne 19. 7. 2024 námitkami s tím, že její zdravotní stav neodpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V., položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nýbrž odpovídá totožné kapitole, avšak položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Měla za to, že její zdravotní stav zdůvodňuje přiznání invalidního důchodu v prvním stupni invalidity.
12. Pro účely námitkového řízení žalovaná nechala vypracovat posudek o invaliditě ze dne 25. 9. 2024. Posudkový lékař IPZS dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konkrétně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu anxiózně depresivní symptomatologie, osobnost simplexní, obj. kompletně orientovaná, nepsychotická, nesesuicidální. Z komorbidit chron. bolestivá dysfunkce krční a bederní páteře, bez neurologického deficitu. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 20 %. Lékař hodnotil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně ve shodné kapitole jako posudek ze dne 11. 7. 2024, ale podle odlišné položky. Posudkový závěr lékaře v prvním stupni vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. V námitkách nebo v průběhu řízení o námitkách nebylo namítnuto nezjištění některé skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem připojeným k námitce anebo uplatněným v průběhu řízení o námitkách. Lékař námitkového řízení také prostudoval lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data ani po datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudkový lékař dospěl k závěru, že závěr posudku z 11. 7. 2024 lze potvrdit. Vyjádřil se také k námitce žalobkyně a zkonstatoval, že ani přezkumem zdravotního stavu nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, které by vedlo k invalidizaci žalobkyně.
13. Na základě posudku o invaliditě ze dne 25. 9. 2024 vydala žalovaná dne 22. 10. 2024 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
14. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 28. 3. 2025 ve složení předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně byla na jednání přítomna.

15. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a také námitky žalobkyně uplatněné v žalobě. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 6-7 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení. Žalobkyně byla při jednání vyšetřena neuroložkou.
16. PK MPSV považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu organický psychosyndrom lehkého stupně, vzniklý v. s. na podkladě mnohočetných demyelinizačních ložisek vaskulární etiologie (embolizace) při foramen ovale apertum (nitrosrdeční komorový zkrat). Foramen ovale bylo uzavřeno při nekoronární intervenci dne 28. 3. 2024. Posudková komise uvedla, že žalobkyně je hemodynamicky stabilní, z kardiálního hlediska asymptomatická. Po stránce psychické se jedná o simplexní osobnost na organickém terénu. Intelektové schopnosti jsou průměrné, s převahou verbálních schopností nad schopnostmi performačními. Celkové IQ = 93. Psychomotorické tempo je zpomalené. Pozornostní složky jsou v širší normě, exekutivní funkce rovněž. Paměťové funkce jsou na úrovni mírné kognitivní poruchy. Je oslabena celková kapacita krátkodobé paměti, schopnost učení relativně zachována. Oslabení paměťových funkcí a rychlosti psychomotorického zpracování je na v. s. na organickém podkladě. Po stránce smyslové a pohybové není postižena. PK MPSV vyjádřila nesouhlas s výsledkem testového hodnocení psycholožky ze dne 28. 1. 2025, že se dle testů jedná o pásmo těžké depresivní symptomatologie a žalobkyně by tak měla být částečně závislá na pomoci druhých osob. Takový stav nebyl psychiatrickými vyšetřeními prokázán (dokumentace byla k dispozici). Posudková komise se také vyjádřila k diagnostickému souhrnu praktického lékaře ze dne 5. 6. 2024 a uvedla, že závěry o tom, že žalobkyně trpí roztroušenou sklerózou a šedým očním zákalem, neodpovídají skutečnosti. Není prokázáno zdravotní postižení, které by vedlo k nutné pomoci druhých osob.
17. PK MPSV hodnotí shodně s posudkem ze dne 11. 7. 2024. Zdravotní stav odpovídá kapitole V., položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kdy z rozmezí 15-20 % stanovila horní hranici 20 %. Vysvětlila, že se jedná o organické postižení lehkého stupně, s lehkým postižením myšlení a se zhoršením sociální přizpůsobivosti. Výkon některých denních aktivit a rolí není odkloněn od normy. O středně těžké postižení se nejedná. Posudková komise přihlédla k ostatním zdravotním postižením a horní hranici poklesu pracovní schopnosti zvýšila o 10 % na celkových 30 %.
18. Posudková komise hodnotila podle odlišné položky proti výsledku námitkového řízení ze dne 25. 9. 2024, neboť na základě psychiatrické dokumentace došla k závěru, že se nejedná o poruchu neurotickou, což by odpovídalo kapitole V., položky 5. Zdravotní stav tak hodnotí shodně s lékařem IPZS ze dne 11. 7. 2024. Poukázala na další postižení, kterými žalobkyně trpí, tj. stav po uzavěru foramen ovale apertum, vleklý bolestivý páteřní syndrom s dysfunkcí při degenerativních změnách (není nutný límec ani bederní pás, není nutné použití opěrných pomůcek). Revmatické onemocnění s postižením kloubů prokázáno nebylo. Taktéž depresivní porucha prokázána není. Ostatní zdravotní postižení již pracovní potenciál významněji neomezují.
19. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

20. Žalobkyně s posudkem PK MPSV nesouhlasí, neboť posudková komise nezohlednila nález praktického lékaře ze dne 5. 6. 2024 a testové hodnocení psycholožky ze dne 28. 1. 2025.

V. Jednání soudu

21. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 21. 8. 2025. Žalobkyně se z jednání řádně omluvila a souhlasila s tím, aby soud jednal v její nepřítomnosti. Soud přečetl žalobu, zástupkyně žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě. Poté, co soud seznámil účastníky s podstatným obsahem správního spisu, provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 28. 3. 2025. Následně krajský soud dal zástupkyni žalované prostor ke konečnému návrhu a postupoval podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Žaloba **není důvodná**.
23. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl ve správním řízení posouzen její zdravotní stav, resp. nesouhlasila se závěrem, že není invalidní.
24. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, jakož i schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti.
25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě lékařského posudku IPSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku IPZS vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
26. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č.

- j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
27. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o stupni invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s předchozím obdobím ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, zda zůstal oproti předchozímu období zdravotní stav nezměněn, případně v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
28. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
29. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněné žalobní námitky, že byl zdravotní stav žalobkyně zjištěn nesprávně, resp. že její aktuální zdravotní stav nebyl vůbec reflektován. Za tímto účelem nechal krajský soud v soudním řízení vypracovat posudek PK MPSV ze dne 28. 3. 2025, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 21. 8. 2025. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení, a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy.
30. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení zdravotního

postižení žalobkyně z hlediska jeho vlivu na její pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

31. Pro posouzení věci je rozhodné, že se všechny lékařské posudky shodly na závěru, že žalobkyně není invalidní a že došlo k poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 % (před zohledněním dalších postižení). Po prostudování podkladové dokumentace a na základě vlastního zjištění PK MPSV zcela v souladu se závěry posudku IPZS ze dne 11. 7. 2024 shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je organický psychosyndrom lehkého stupně. Podle PK MPSV vznikl na podkladě demyelinizačních ložisek vaskulární etiologie (embolizace) při foramen ovale apertum (nitrosrdeční komorový zkrat). PK MPSV vysvětlila, že po stránce psychické se jedná o simplexní osobnost na organickém terénu. Intelektové schopnosti jsou průměrné s převahou verbálních schopností nad schopnostmi performačními. Psychomotorické tempo je zpomalené, pozornostní složky jsou v širší normě, exekutivní funkce rovněž. Paměťové funkce jsou na úrovni mírné kognitivní poruchy. Je oslabena celková kapacita krátkodobé paměti, schopnost učení je relativně zachována. Oslabení paměťových funkcí a rychlosti psychomotorického zpracování je pravděpodobně na organickém podkladě. Po stránce smyslové a pohybové není žalobkyně postižena. S ohledem na výše uvedené PK MPSV na rozdíl od posudku lékaře IPZS ze dne 25. 9. 2024 PK MPSV dospěla k závěru, že se u žalobkyně nejedná o poruchu neurotickou, která je uvedena v kapitole V., položce 5b vyhlášky o posuzování invalidity, nejde tedy o anxiózně depresivní symptomatologii. U žalobkyně nebylo zjištěno zdravotní postižení, které by vedlo ke kolapsovým stavům či k nutnosti osobního asistenta. Žalobkyně není omezena v právní způsobilosti, nemá defekt intelektu, který by bránil v jednání na úřadech, kde jí pracovníci mohou poskytnout potřebnou pomoc. Dlouhodobá pracovní nezaměstnanost v případě žalobkyně nebyla biologicky odůvodněná.
32. PK MPSV vyjádřila nesouhlas s výsledkem testového hodnocení psychologky ze dne 28. 1. 2025, že se u žalobkyně jedná o pásmo těžké depresivní symptomatologie a žalobkyně by měla být částečně závislá na pomoci druhých osob. Posudková komise k tomu uvedla, že takový stav nebyl psychiatrickými vyšetřeními prokázán (dokumentace byla k dispozici) a není tak prokázáno zdravotní postižení, které by vedlo k nutné pomoci druhých osob. Navíc krajský soud zdůrazňuje, že PK MPSV hodnotila zdravotní stav žalobkyně k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, testové hodnocení psychologky je podkladem novým, vydaným po datu vydání napadeného rozhodnutí. Taktéž se PK MPSV ohradila proti nálezu praktického lékaře pro IPZS ze dne 5. 6. 2024, podle kterého měla žalobkyně trpět roztroušenou sklerózou a šedým očním zákalem. Žalobkyně byla při jednání PK MPSV vyšetřena a tato onemocnění neodpovídají skutečnosti.
33. Co se týče ostatních postižení žalobkyně, k tomu je třeba odkázat na § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, podle které je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. V souladu s platnou právní úpravou muselo dojít

k posouzení pracovního poklesu na základě nejzávažnější zdravotní postižení. Posudková komise pak ve prospěch žalobkyně (oproti posudku z 25. 9. 2024 a shodně s posudkem z 11. 7. 2024) přihlédla k ostatním zdravotním postižením žalobkyně a horní hranici navýšila o dalších 10 % na celkových 30 %.

34. PK MPSV vysvětlila, že žalobkyně není schopna práce fyzicky a psychicky náročné, trvale ve vynucených polohách, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách, s tlakem na výkon (např. pásová výroba), v nočních směnách. Je schopna práce za uvedených podmínek, v nezkráceném pracovním úvazku, v denních směnách. Je schopna pracovat jako pomocná dělnice, při vyskládňování zboží do regálů v obchodech, při montáži a balení drobných výrobků, může provádět úklid administrativních budov. Je schopna se na práci zaučít.
35. PK MSPV hodnotila zdravotní stav žalobkyně shodně s posudkem ze dne 11. 7. 2024, všechny lékařské posudky vypracované v tomto řízení se shodují na tom, že žalobkyně není invalidní. Posudková komise se také vyjádřila k nálezů praktického lékaře z 5. 6. 2024 a k testovému hodnocení psycholožky z 28. 1. 2025. Zároveň vysvětlila, proč s uvedenými závěry nesouhlasí. K těmto dokumentům se posudková komise vyjádřila konkrétně na str. 6 posudku. Námitka žalobkyně, že PK MPSV nezohlednila nález a testové hodnocení tak není důvodná.
36. Žalovaná vysvětlila v napadeném rozhodnutí, z jakých důvodů dospěla k závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínky § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidity. Tyto závěry podporuje i posudek posudkové komise MPSV. Námitky žalobkyně tak krajský soud neshledal důvodnými.

VIII. Závěr a náhrada nákladů řízení

37. V soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry napadeného rozhodnutí tedy nezbyvá než potvrdit. Žaloba nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
38. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47), navíc žalovaná náhradu nákladů ani nepožadovala a vzdala se jich.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 21. srpen 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.